

¹Agrippa erre így szólt Pálhoz: "Megengedjük, hogy szólj a magad mentségére." Akkor Pál kinyújtotta a kezét, és védőbeszédet mondott: [...] ¹⁹Ezért, Agrippa király, nem voltam engedetlen a mennyei látomás iránt, ²⁰hanem először Damaszkuszban és Jeruzsálemben, majd Júdea lakóinak és a pogányoknak hirdettem, hogy térjenek meg, forduljanak az Istenhez, és éljenek a megtéréshez méltóan. ²¹Ezért fogtak el engem a zsidók a templomban, és ezért akartak kivégezni. ²²De mivel az Isten mind e mai napig megsegített, itt állok, és bizonyosságot teszek kicsinyeknek és nagyoknak, és semmit sem mondok azon kívül, amit Mózes és a próféták megjövendöltek: ²³a Krisztusnak szenvednie kell, és mint aki elsőnek támad fel a halottak közül, világosságot fog hirdetni a népnek és a pogányoknak." ²⁴Mikor pedig ezeket hozta fel védelmére, Fesztusz hangosan így kiáltott: "Bolond vagy te, Pál! A sok tudomány örültségbe visz." ²⁵Pál azonban így válaszolt: "Nem vagyok bolond, nagyra becsült Fesztusz, hanem igaz és józan beszédet szólok. ²⁶Mert tud ezekről a király, akihez bátran szólok, mert nem hiszem, hogy rejtve volna előtte ezek közül bármi is, hiszen nem valami zugban történt dolgok ezek. ²⁷Hiszel-e Agrippa király a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel." ²⁸Agrippa így szólt Pálhoz: "Majdnem ráveszel engem is, hogy keresztyénné legyek!" ²⁹Pál pedig így válaszolt: "Kérem az Istentől, hogy előbb vagy utóbb nem csak te, hanem azok is, akik ma hallgatnak engem, olyanná legyenek, amilyen én is vagyok e bilincsek nélkül." ³⁰Ezután felállt a király, a helytartó, Bereniké, és felálltak a velük együtt ülők. ³¹Távozóban így beszélgettek egymás között: "Semmi halálra vagy fogságra méltó dolgot nem tett ez az ember." ³²Agrippa pedig ezt mondta Fesztusznak: "Szabadon lehetne bocsátani ezt az embert, ha nem fellebbezett volna a császárhoz."

Kedves Testvéreim!

Mielőtt rátérnék mai igénkre, szeretnék egy könyvet ajánlani. A héten, Szigetváron voltunk kicsit pihenni, ott bukkantam rá erre a könyvre. A helyi piac egy jelentős része antikváriumként üzemelt, használt könyveket árultak. Ebből a könyvből három példány is volt, meglehetősen jó állapotban. Nem vettem meg, mert már van belőle nekem is példányom, de hátha valaki arra felé jár...

A könyv meglehetősen izgalmas olvasmány, műfajilag nehezen tudnám besorolni. Érdekessége, hogy a fejezetek egymásra épülnek, mégis a legtöbb esetben önálló műként is megállnák a helyüket. Kiválasztottam egy fejezetet, azon mutatnám be:

Ez a fejezet egy kalandregényhez hasonlít a leginkább, az is a sci-fi kategóriából, de útikönyvként sem utolsó. A fejezet címe: A küldöttek. Arról szól, hogy egy maroknyi embert megfertőz valami, aminek a hatására teljesen kikélnék magukból, és olyan dolgokat művelnek, amire addig álmukban sem gondoltak volna. Persze ez magában hordozza a társadalom kirekesztését, megvetését. Pedig ezek a hősök a környezetük, sőt mindjárt a világ megmentésén fáradoznak. Tudják, csak akkor menekül meg a világ, ha mindenkit megfertőznek ezzel a vírussal. Emiatt aztán gyakran kerülnek életveszélyes szituációkba, a fő gonoszok próbálják megállítani őket, de ez persze nem sikerül. A fertőzés pedig terjed, és egyre több hős jelenik meg a világban. A történet csúcspontja, amikor a fő gonosz hadvezérét is megtámadja a vírus, és még ő sem tud ellenállni, és a jó oldal egyik legelszántabb hőse lesz. A legtöbb helyen, ahol jár, nem tudják, hogy ő is fertőzött, ezért szívesen fogadják, és akkor elkezd terjeszteni a vírust. És a munkája nyomán egyre többen fertőződnek meg. Városról városra jár, míg végül elfogják, és egy szigorúan őrzött helyen vár arra, hogy árlásért kivégezzék. De a fertőzése egészen különleges módon még itt, ebben az izolált környezetben is terjedni kezd. Szinte megállíthatatlan.

A küldöttek című fejezet az egyik kedvencem a könyvből. Olvastam már görögül is. Úgy a címe: apostolloi. Az Apostolok (küldöttek) Cselekedeteiről szól ez a könyv. Akiket megfertőz Isten Szentlelke, és még a később Pál apostolként elhíresült Sault is magával ragadja, és űzi, hajtja, hogy a világon mindenkire eljusson az örömhír, hogy mindenkit megfertőzzön Isten üzenete: Jézus eljött.

Mai alapigénkben Pál Fesztusz palotájában van, ahol a római helytartó vendége II. Heródes Agrippa király, A betlehemi gyermekgyilkosságot elkövető Nagy Heródes dédunokája, a keresztlőt kivégeztető, és Jézus tárgyalásába beleszöppenő Heródes Antipas unokája, a tanítvány Jakobot, János testvérét kivégeztető I. Heródes Agrippa fia. Szép sor, azt gondolom, és most Pál következik, akivel kapcsolatban a zsidók elhatározták, hogy megölik. A Róma barát király nem igazán szeretne belefolyni ebbe az ügybe, azonban egy kihallgatást mégiscsak kénytelen eszközölni, hogy ne legyen lázongás. Ő mondja Pálnak, hogy mondjon védőbeszédet. És Pál megteszi, érdekes módon – talán Fesztuszra való tekintettel – római szokás szerint szólásra emelt kézzel. Mégsem Fesztuszhoz, hanem Agrippához szól. Elmondja megtérése történetét, a Damaszkuszi látomást, elhívását, majd hozzáteszi: , Agrippa király, nem voltam engedetlen a mennyei látomás iránt,

Majd beszéde legvégén összefoglalja, nagyon egyszerűen, - mondhatni, hogy egyáltalán nem Pálosan a keresztyén hit lényegét: *semmit sem mondok azon kívül, amit Mózes és a próféták megjövendöltek: ²³a Krisztusnak szenvednie kell, és mint aki elsőnek támad fel a halottak közül, világosságot fog hirdetni a népnek és a pogányoknak*

A három dolog ami a messiással kapcsolatban mindenki tudott, de senki sem értett: Szenvedni kell, meghalnia, és feltámadnia. Jézus betöltötte a próféciaikat. Jézus a messiás. Ő a szabadító. Pál szájából ezek a szavak hitelesek voltak. Ő tanító volt, rabbi, akire odafigyeltek. A nagytanács ruházta fel annak idején hatalommal a tanítványok ellen. És most nem újat mond, hanem elmondja, hogy mindaz, amiről azt hirdették, hogy el fog jönni már eljött. A próféciaik beteljesedtek. Hiteles szavak, hiteles ember.

Ha megfigyeljük még Fesztusz furcsa reakciójában is van némi elismerés: ²⁴*Mikor pedig ezeket hozta fel védelmére, Fesztusz hangosan így kiáltott: "Bolond vagy te, Pál! A sok tudomány örülségbe visz."*

A sok tudomány viszi örülségbe, tehát Pál apostolon látszik képzettsége, mondhatjuk olvasottsága, hogy jártas a Bibliában.

Pál Fesztuszhoz intézett válaszában ismét Agrippa felé fordul. Ez a prédikáció neki szól, ő a címzett. Pál jól tudja, itt egyik szereplő sem döntéshozó, ő már fellebbezett a császárhoz ezért ez az egész kihallgatás csupán színjáték. Mégis, vagy éppen ezért bátran szól vissza. Sőt egyenesen provokálja Agrippát:

"Nem vagyok bolond, nagyra becsült Fesztusz, hanem igaz és józan beszédet szólok. ²⁶Mert tud ezekről a király, akihez bátran szólok, mert nem hiszem, hogy rejtve volna előtte ezek közül bármi is, hiszen nem valami zugban történt dolgok ezek. ²⁷Hisz-e Agrippa király a prófétáknak? Tudom, hogy hisz-e."

Pál itt sarokba szorítja a királyt. Ha azt válaszolja, hogy hisz, akkor el kell ismernie Pál korábbi szavainak igazát, ha azt válaszolja nem hisz, akkor kivívja a zsidó vezetőség haragját, ami a bukásához vezetne. Az egyetlen menekülési útvonalat választja, egy viccel üti el a dolgot, és távozik.

Egy történelmi kalandregény, amely újra és újra ismétlődik. Mert amióta keresztyénség létezik, azóta a keresztyén fertőzöttek ott állnak a bíróságok előtt. A családi, baráti, munkahelyi kis bíróságok előtt. Akik számon kérik rajtuk azt, amiben hisznek.

Sokszor kérdezik tőlem, a legtöbb esetben választ sem várva: hát mit tehetnék, a családom nem hisz, nem erőltethetem rájuk. Inkább hallgatók, nem akarok konfliktust. Így is bolondnak tartanak, hogy templomba járok...

Bíróságok előtt csak úgy lehet megállni, ha felkészült az ember. Amíg az előzetes fogvatartottakhoz jártam, igencsak elcsodálkoztam. A börtönkönyvtár legolvasottabb könyve a Btk. A börtönökben képzett jogászok ülnek. Mert a vádakkal szemben fel kell vértézniük magukat. Mi vajon felvértézzük-e magunkat a minket ért támadások ellen? Vagy inkább homokba dugjuk a fejünket? Azt mondjuk, hogy jobb a békesség, ha nem mondjuk, abból nem lehet baj. A héten hallottam egy izzasztó beszélgetést. Egy szaunában beszélgetett két férfi: - mondtam a papnak, hogy lehet, hogy nem kerülök a mennybe, de legalább az ismerőseimmel leszek. Elszomorodtam. Igaza van, lehet, hogy tényleg az ismerőseivel lesz, de hol is? Nem egy termálfürdő szaunájában fog izzadni, hanem az Isten nélkülség sivárságában a többiekkel együtt. Élet csak ott van, ahol Isten van. Ahhoz, hogy a szeretteinkkel legyünk az örök életben őket is Istenhez kell vezetni. Meg kell állnunk a bíróságok előtt.

Böjtre készülünk. Gyakran kérdezik, hogy az evangélikusok böjtölnek-e. Sok a félreértés ezzel kapcsolatban. Mit nevezünk böjtnak? Azt, hogy nem eszünk húst? Ebben az esetben nem kell böjtölni.

Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot! Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házádba a szegény bujdosókat, ha mezítelent láatsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!

Erre az utolsó gondolatra hívom csak fel a figyelmet ma. Ne zárkózz el testvéred elől... Ez a böjt. Amikor nem zárkózom el a családtagom, barátom, munkatársam, főnököm elől mint keresztyén ember. Hanem igyekszem úgy reagálni, úgy elé élni a hitemet, ahogy azt a Bibliában olvasom.

Pál apostol Bibliával a fejében állt meg a bíróság előtt.

Az egy százalékos kampányunkra hadd hívjam fel ismét a figyelmet. Napi egy százalék: 14 perc Bibliaolvasás. Azt mondják, ezzel egy év alatt végig lehet olvasni a Szentírást. Fél órával évente kétszer. Megismerhető, ráadásul izgalmas is. Akinek pedig segítségre van szüksége a megértéshez talán tudja, hová forduljon.

A bírósági tárgyaláson a tárgyaló felek otthagyják Pált. Nem akarják, nem tudják tovább hallgatni. Elkönnyvelték bolondnak. Igen, sokszor van az, hogy minket is elkönnyvelnek. Mit teszünk? Pál biztosítja Agrippát arról, hogy *"Kérem az Istentől, hogy előbb vagy utóbb nem csak te, hanem azok is, akik ma hallgatnak engem, olyanná legyenek, amilyen én is vagyok e bilincsek nélkül."*

Pál imádkozik ezért a királyért, és a többiekért, azokért, akik bolondnak tartják. De ezt közli is velük.

Böjtre készülünk: teszünk egy javaslatot, a hogyan böjtöljünk kérdéshez: Kezdjük el imádkozni egy családtagunkért, és lehetőség szerint ne kerüljük a felénk jövő kérdéseit, vádjait. És mindeközben képezzük magunkat, ne hagyjuk a Szigetvári piacon a Bibliát, hanem vegyük magunkhoz, nagyon izgalmas olvasmány.